

عنوان مقاله:

عدالت و جنسیت در آرمانشهر افلاطون : بررسی نگرش افلاطون درباره زنان

محل انتشار:

دو فصلنامه تأملات فلسفی، دوره 6، شماره 16 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

زهرا توفیقی - کارشناس ارشد فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه علامه طباطبایی

علی اکبر عبدل آبادی - استادیار فلسفه دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

مفسران آثار افلاطون تفسیر واحدی از نگرش وی درباره زنان به دست نداده اند، زیرا در بررسی آثار افلاطون با قطعانی ناسازگار، پیچیده و پراکنده در این باره روبرو شده اند. از یک سو، افلاطون برای زنان حقوق اجتماعی محدودی قایل بود و آنان را موجوداتی ناتوان و حقیر می دانست. از سوی دیگر و در چینش آرمان شهر خود برای رسیدن به عدالت، نقش های اجتماعی مهمی برای زنان همچون مردم قایل بود و نیز آنان را از حیث استعداد و طبیعت با مردم یکی می دانست. آنچه در این میان اهمیت دارد و ما در این مقاله در جستجوی آن هستیم انگیزه و هدف افلاطون از پرداختن به این موضوع است خاصه اینکه ما رویکرد وحدت گرانه در اسلام شناسی و سیاست شناسی افلاطونی را شاهدیم که مبتنی بر آرای مابعدالطبیعه گو است این ترتیب در این مقاله، از چشم انداز تاریخی - اجتماعی و در یونان باستان نظرگاه های فلسفی افلاطون درباره زنان و تفسیرهای متفاوتی را که در روزگار ما از آنها شده است بررسی می کنیم. در پایان به این نتیجه می رسیم که افلاطون سعادت جامعه را در عدالتی می دید که در همه انسان ها بدون در نظر گرفتن جنسیت و توانایی آنها، صورت واحدی دارد، و از این رو دغدغه و بالا بردن حقوق اجتماعی زنان نبوده است.

کلمات کلیدی:

زنان، افلاطون، آرمانشهر، عدالت، وحدت گروی، جنسیت، آتن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/707190>

